

מ"ת 14/58896 - בנימין ריבנוביץ' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 14-03-58896 מדינת ישראל נ' ישיב(עוצר) ו Ach.
מ"ת 14-05-15169 מדינת ישראל נ' בלקול
תיק חיזוני: 501507/13
בפני כב' השופט נסר ابو טהה
בנימין ריבנוביץ' ע"י ב"כ עו"ד אורן בן-נתן
ה המבקש
נגד
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד צחי יונגר
המשיבה

החלטה

1. בפני בקשה לעזין חוזר, במסגרת עותר המבקש להתריר לו לצאת ממעצר הבית לצורכי עבודה בחנות בגדים בשדרות בפיקוחו של הערב מרק מוצ'לב.
2. כנגד המבקש ואחרים הוגש ביום 30/3/14 כתוב אישום שעינויו עסוק למתן הלואאות בריבית קצוצה שנייה לכואורה המבקש ואחרים במסגרת "שוק אפור". לבקשת מיוחסות ביצוע עבירות של קבלת נכסים שהושגו בפשע, קשר להשתתפת מטרה אסורה, קשר רפואי לשפע, גניבת רכב, מרמה עורמה ותחבולה, אי ניהול פנקסי חשבונות, אי הוצאה חשבונות מס, אי הגשת דוחות תקופתיים למע"מ, הלבנתה הון.
3. בד בבד עם הגשת כתוב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו. לאחר שקבעתי דבר קיומן של ראיות לכואורה ודבר קיומה של עילת מעצר, ובחנתי את הערכיהם המפקחים, הורתתי ביום 14/5/15 על שחרורו של המבקש בתנאי ערובה בדמות מעצר בית מלא, א Zuk אלקטרוני והפקדות כספיות.

nymoki haksha 4.

נטען, כי המבקש שווה בתנאים מגבלים מזה למעלה שלושה חדשים ולא נרשמה לחובתו כל הפרה, מדובר בהקללה בתנאים לצורכי עבודה. המבקש נשוי ולאחרונה נולד לו ילד, והינו המפרנס היחיד במשפחה. אשר להתקדמות ההליכים במסגרת התקיק העיקרי, נטען, כי התקיק קבוע לדין לפי סעיף 144 ליום 14/6/14 ומועד ההוכחות הראשונות קבוע לחודש דצמבר 2014, כך שיחלפו שבעה חדשים מיום שחרורו. עוד נטען, כי המעסיק במקום העבודה המוצע הינו ערבות המבקש, ובית המשפט התרשם מהערב בצהורה חיובית כאמור בהחלטת השחרור מיום 15/5/14.

.5. ב"כ המשיבה מנגד, עתר לדוחות את הבקשה. נטען, כי לא חלף זמן ניכר שנקבע בסעיף 52 לחסד"פ המצדיק שניי בתנאי השחרור של המבוקש. עוד נטען, כי לא ניתן לתת אמון בערב (המעסיק), שכן בחודש Mai 2014 הציגו בפני בית המשפט שהוא אינו עובד ומתקיים מקצת אבטלה. מנגד, בבקשת לעיון חוזר שהוגשה בחלוף שלושה חודשים, מצהיר כי הוא בעל עסק לממכר בגדים. עוד עתר ב"כ המשיבה להציג מידע מודיעיני במעמד צד אחד, כשלגשתו יש במידע זה כדי להשליך על רמת המסוכנות הנשקפת מהמבקר.

.6. על פי סעיף 52 לחוק המעצרים, אין מקום להקל מתנאי שחרור שנקבעו אלא אם חלף די זמן מההחלטה الأخيرة בעניין, אם נוצרו נסיבות חדשות או אם התגלו עבודות חדשות. בכך כך נדרש בית המשפט הדן בהליך מעצר לבחון, מעת לעת, האם האיזון שנקבע בהחלטתו המקורית, המשתקף בתנאים המגבילים עליהםו, עודנו תקין ומצדק בנסיבות העניין. בהקשר הקונקרטי שבו עסוקין, ביחס ליציאה לעובדה במסגרת מעצר בית, בית המשפט הכיר בכך שלעתים "אפשר שדווקא בתנאי אפשרות מבוקרת לנואם לחזור למקום עבודתו יהיה כדי להוציאיל" (ראה: בש"פ 3791/92 **אטומזגין נ' מדינת ישראל**), וכי במקרים המתאימים רצוי לשחרר נואם המצויים במעצר בית לעובדה (ראה: בש"פ 907/11 **בן יעקב נ' מדינת ישראל**); בש"פ 1393/07 **אלחנטי נ' מדינת ישראל**; בש"פ 3460/10 **בצ'ר נ' מדינת ישראל**). שיקול האפשרות לצאת ולעבד כרוכה, כמובן, לצורך להתחשב בפגיעה הפוטנציאלית שנגרמת בשל מעצר בית מלא לפרקתו של הנואם ושל בני ביתו התלוים בו למחיתו (ראה: בש"פ 5564/11 **פלוני נ' מדינת ישראל**).

עוד נקבע, כי בוחינת אפשרויות השתלבותו של נואם במסגרת עבודתו, תעשה בכפוף לכך שלא יהיה בכך משום פגעה באינטרס ציבורי סותר. לפיכך, במידה ונימנע להשיג את תכילת חלופת המעצר גם כשהנאום יצא לעבוד, תוך הבטחה כי אין ביציאתו לעבוד משום סכנה לציבור או אפשרות לפגיעה בתקינות ההליך המשפטי נגדו, במקרה המתאים יהיה ראוי לאפשר זאת (ראה: בש"פ 6709/13 ג'יל סואעד נ' מ"י; בש"פ 06/06/2017).

אשר להגשת חומר חסוי בשלב המעצר, הרי שכבר נפסק כי בית המשפט רשאי לעיין בחומר חסוי שהוגש לעיונו ככל שעסקין במידע הקשור לעילות המעצר בלבד ואין לעבירות נשוא כתוב האישום (ראה: בש"פ 597/93, בש"פ 14/5179, בש"פ 10/748).

.7. על רקע המתואר לעיל ולאחר שהקשบทו לטיעוני באירוע הצדדים, עינתי בחומר החסוי שהוצג על ידי ב"כ המשיבה, וכן בהחלטת השחרור מיום 15/5/14, ועל רקע המבחןיהם שהתו בפסיכיה, ובאיוזן מכלול האינטרסים הדרושים, הגיעתי לככל מסקנה שלא ניתן בשלב זה להיעתר לבקשתו, שכן עצמת UILות המעצר כאמור בהחלטת השחרור מיום 15/5/14 (פסקה 7 להחלטה) - עומדות בעין, כך שלא ניתן היה להבטיח את תכילת חלופת המעצר. בנוסף, המבוקש נתן במהלך בית פרק זמן שאינו ממושך יחסית (ambil להקל ראש בקושי להיות נתן במהלך בית פרק מלא ארבעה חודשים). מובן, כי סוללה בפני המבוקש הדרך לשוב ולפנות לבית המשפט בבקשת לעיון חוזר בעית.

.8. אשר על כן- דין ביקש לעזון חזר להידחות.

הזכירות משלח את ההחלטה לבאי כוח הצדדים

ניתנה היום, ח' אלול תשע"ד, 30 ספטמבר 2014, בהעדך
הצדדים.